

Iz kapitola 40.

[1] "Potěšte, potěšte můj lid," praví váš Bůh. [2] Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. [3] Hlas volajícího: "Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha! [4] Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek sníženy. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláně. [5] I zjeví se Hospodinova sláva a všechno tvorstvo společně spatří, že promluvila Hospodinova ústa." [6] Hlas toho, jenž praví: "Volej!" I otázel se: "Co mám volat?" "Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. [7] Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva. [8] Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stálé navěky." [9] Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: "Hle, váš Bůh! [10] Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. [11] Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede." [12] Kdopak svou hrstí odměřil vodstvo a pídí nebesa změnil? Kdo shrnul v odměrku všechen prach země a hory odvážil na vahadlech, pahorky na vážkách? [13] Kdo změnil Hospodinova ducha a byl mu rádce a vedl ho k poznání? [14] Kohopak o radu žádal, aby rozumnosti nabyt, aby ho poučil o stezce práva, naučil poznání a seznámil ho s cestami rozumnosti? [15] Hle, pronárody jsou jako kapka ve vědru, jak prášek na vahách. Ale on pozvedá ostrovy jak smítko. [16] Dříví Libanónu by na oheň nestačilo, jeho zvěř by nestačila pro zápalnou oběť. [17] Všechny pronárody nejsou před ním ničím, jsou mu méně nežli nic, než nicota. [18] Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte? [19] Žemeslník odleje modlu a zlatotepec ji potáhne zlatem, stříbrné řetízky přidělá zlatník. [20] Chudák, který na takovou oběť nemá, vybere dřevo, které netrouchniví, a vyhledá zručného řemeslníka, aby mu zhotovil modlu, jež by se neviklala. [21] Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi? [22] Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylinky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání. [23] Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země. [24] Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a víchř je odnáší jako slámu. [25] "Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?" praví Svatý. [26] "K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno?" Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. [27] Proč říkáš, Jákože, proč, Izraeli, mluvíš takto: "Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídí mé právo"? [28] Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. [29] Od dává zemdenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. [30] Mladíci jsou zemdení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. [31] Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.